

Instytut Pamięci Narodowej - Kraków

<https://krakow.ipn.gov.pl/pl4/aktualnosci/180178,Mieczyslaw-Adamiec-1925-1946.html>
19.04.2024, 18:40

Mieczysław Adamiec (1925-1946)

Ps. „Ciemny”, żołnierz Armii Krajowej, członek podziemia poakowskiego, uczestnik rozbicia więzienia św. Michała w Krakowie

Urodził się 23 września 1925 r. w Skomielnej Białej w pow. myślenickim jako Jan Mieczysław Adamiec (na co dzień posługiwał się drugim imieniem). Był jednym z siedmiorga dzieci rolników Andrzeja i Wiktorii z d. Buksa. Od 1932 r. uczęszczał do szkoły powszechnej w Skomielnej Białej, ale nie wiadomo, czy udało mu się ją ukończyć.

Podczas II wojny światowej, podobnie jak jego starszy brat Władysław, należał od jesieni 1943 r. do Armii Krajowej. Początkowo pełnił funkcje wywiadowcy i informatora w siatce terenowej, a od drugiej połowy 1944 r. służył już prawdopodobnie jako partyzant w szeregach 3. pułku strzelców podhalańskich AK. Jak sam relacjonował został urlopowany z oddziału w grudniu 1944 r. Po przejściu frontu w styczniu 1945 r. nie ujawnił się, zachował też posiadaną w partyzantce broń. Późnym latem lub wczesną wiosną rozpoczął działalność w grupie zbrojnej związanej z lokalnym środowiskiem poakowskiej konspiracji, posługując się pseudonimem „Ciemny”. 29 września 1945 r. uczestniczył w najściu na dom i pobiciu Romana Rybaka, członka PPR, którą to akcją zaplanowali dawni podwładni por. Jana Stachury „Adama” z okolic Rabki-Zdroju.

Mieczysław Adamiec. Fot. ze zbiorów rodzinnych

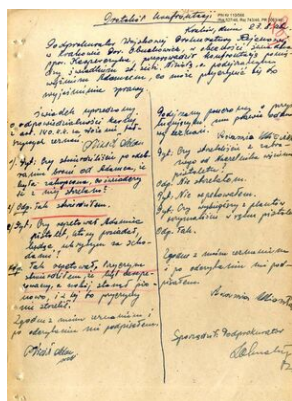
Po krótkim pobycie na Ziemiach Zachodnich jesienią 1945 r., Adamiec wrócił do Skomielnej Białej, po czym został w listopadzie zatrzymany w związku z zarzutem nielegalnego posiadania broni. Po przesłuchaniu w PUBP Myślenice zwolniono go jednak do domu. W

lutym 1946 r. ponownie go aresztowano, m.in. w związku z czasową rekwizycją konia z saniami u jednego z miejscowych gospodarzy w styczniu 1946 r. oraz rozbięciem miejscowej zlewni mleka i wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z 20 lipca 1946 r. skazany na 4 lata pozbawienia wolności. Karę zaczął odbywać w więzieniu św. Michała w Krakowie przy ul. Senackiej 3.

18 sierpnia 1946 r. doszło do opanowania gmachu więzienia przez partyzantów ze zgrupowania Józefa Kurasia „Ognia” i ucieczki 62 więźniów. Adamiec był prawdopodobnie jednym z niewielkiego grona więźniów wtajemniczonych kilka dni wcześniej w plan rozbięcia więzienia. Brał też udział w rozbrajaniu strażników oraz bezpośrednio naczelnika więzienia. Następnie, po wydostaniu się za mury budynku, podjął próbę ucieczki uzbrojony w pistolet, z którego ostrzeliwał próbujących go pochwycić funkcjonariuszy. Po pościgu ulicami Krakowa został tego samego dnia złapany.

Sądzony był w zbiorowym procesie, podczas którego przed sądem stanęły osoby schwyte w czasie usiłowania ucieczki z więzienia. Łącznie oskarżono w nim dziewięć osób, a sąd wydał trzy wyroki śmierci – na Franciszka Schmidta, Zdzisława Sojkę i Mieczysława Adamca. Schmidtowi oraz Sojce w akcie łaski karę zamieniono na wieloletnie więzienie, natomiast w przypadku Adamca, biorącego udział w zajściach z bronią w rękę, karę śmierci podtrzymał. Wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie zapadł 31 sierpnia 1946 r., wykonano go zaś niespełna miesiąc później – 25 września 1946 r.

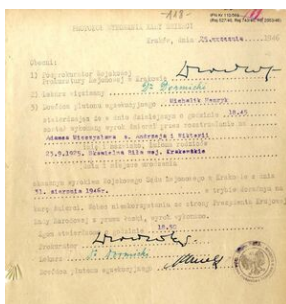
Szczańki Mieczysława Adamca zagrzebano na cmentarzu Rakowickim w Krakowie w grobie 32, rzędzie 2, kwatery XX. Zostały one odnalezione podczas prac poszukiwawczych IPN we wrześniu 2021 r.

Protokół konfrontacji zeznań Mieczysława Adamca oraz żołnierza, który zatrzymał go 18 sierpnia 1946 r. (A.I.P.N)

Podtrzymanie wyroku śmierci w stosunku do Mieczysława Adamca (A.I.P.N)

Protokół wykonania wyroku śmierci (A.I.P.N)